

РЕШЕНИЕ

№ 302

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5520** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 233 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по подадена жалба вх. № 13547/06.06.2012 г., подадена от Д. К. К., [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, ап. 3, срещу Заповед рег. № 827/22.02.2012 г., издадена от директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца.

В жалбата се правят доводи за незаконосъобразност на атакуваната заповед - противоречие с процесуалния и материалния закон и несъответствие с целта на закона. К. счита, че не е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение, като излага подробни съображения в подкрепа на тезата си. От съда иска да отмени оспорената заповед.

Ответникът – директорът на Главна дирекция „Гранична полиция”, чрез процесуалния си представител юрк. О., оспорва жалбата и поддържа становище за нейната неоснователност по подробни съображения, изложени в представени писмени бележки.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Към момента на налагане на дисциплинарното наказание Д. К. К. е заемал длъжността главен технически сътрудник (домакин) в група „Логистика” от Администрация при

Гранично полицейско управление /ГПУ/ - М. към Регионална дирекция „Гранична полиция” /РДГП/ – С., при ГДГП, държавен служител категория „Е” – изпълнителски персонал.

Дисциплинарното производство срещу жалбоподателя е започнало със Заповед рег. № 381 от 24.01.2012 г. на директора на ГД „Гранична полиция” относно извършване на проверка в РДГП - С., във връзка с постъпили данни с докладна записка рег. № 3995/23.01.2012 г. на началника на отдел „ОДГ” в ГДГП за нарушения на служебната дисциплина от материално-отговорни лица в РДГП – С., свързани с получаването и раздаването на гранулирана храна за служебните кучета.

С рег. № 1351/03.02.2012 г. е постъпило писмено обяснение от жалбоподателя, в което К. посочва, че на 16.11.2011 г. в ГПУ М. му е била доставена гранулирана храна за служебните кучета от РДГП С. – МОЛ В. Т.. Храната е получена с квитанция обр. 13 серия А-09 и № 349555 от 16.11.2011 г., като полученото количество е 108 кг. с единична цена 2,59 лв. на Р. Р. със зелен етикет и надпис Р.-2-12, която е предназначена за подрастващи кучета. Числящата се храна за служебни кучета се получава индивидуално от всеки водач с разписка обр. 6, като в нея се отбелязва полученото количество, дневната дажба и до коя дата е осигурен. Гранулираната храна се изписва в месечен отчет обр. 31а към чл. 73, изготвен в края на месеца като в нея се отбелязва ежедневно движението на кучетата, както и ежедневната дажба по количество, вид и единична цена.

Събрани са писмени обяснения от водачите на служебни кучета в МППГ към ГПУ - М. полицаи Б. Д. Ч. и полицаи Д. И. С., които са посочили, че получават гранулираната храна за служебните кучета от домакина на ГПУ един ден преди свършването на старата от разписка обр. 6. Храната се получава лично от домакина на ГПУ срещу разписка обр. 6.

За извършената проверка от комисията, определена със заповед рег. № 381/24.01.2012 г., е изготвена справка рег. № 7437 от 10.02.2012 г., в която са направени изводи, че не са намерени данни за злоупотреба с гранулирана храна за служебните кучета. Установено е друго нарушение на служебната дисциплина, извършено от сътрудник Д. К. – в квитанция обр. 13, серия А-09 № 349555 – попълнена от него, не са попълнени в пълен обем изискуемите реквизити съгласно разпоредбите на чл. 56 от Инструкция рег. № I-125/02.07.2004 г. Както и в нарушение на чл. 73, ал. 6 от същата инструкция, отчет обр. 31а за разхода на гранулирана храна за служебни кучета не се води ежедневно. Прието е, че деянието на сътрудник К. е извършено виновно и представлява дисциплинарно нарушение – пропуски в изучаването и прилагането на разпоредби, регламентиращи служебната дейност, за което на основание чл. 226, ал. 1, т. 5 от ППЗМВР следва да му бъде наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение”.

Справката е връчена на К. на 13.02.2012 г., като служителят се е възползвал от правото си да депозира възражение. Такова е постъпило с рег. № 1809/14.02.2012 г., като в него К. е посочил, че счита, че не е нарушил изискванията на чл. 73, ал. 6 и чл. 56 от Инструкция I-125/02.07.2004 г., тъй като комисията реално е констатирала, че води необходима документация в съответствие с нормативните изисквания. В отчета обр. 31а ежедневно е отчетена разходваната гранулирана храна по видове и цени. Гранулираната храна е получена и заприходена с кв. обр. 13 по начин, по който е получена и заприходена от домакина на РДГП – С.. К. е изказал становище, че не може еднолично да вписва допълнителни данни относно материалните активи или

различни цени, тъй като с това би настъпил хаос във ФО на РДГП, където материалните активи се заприходяват с екз. № 3 от всяка кв.О..13.

След което е издадена оспорената в настоящото производство заповед рег. № 827 от 22.02.2012 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 1, чл. 226, ал. 1, т. 2 и чл. 228, т. 3 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 5 от ППЗМВР, на Д. К. К. е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение” за срок от три месеца, считано от датата на връчване на заповедта.

По делото са приети писмени доказателства: документи и обяснения, събрани в хода на извършената проверка.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи:

Оспорената Заповед рег. № 827 от 22.02.2012 г. е връчена на жалбоподателя на 08.03.2012 г., след което с вх. № на Административен съд София-област 1043 от 19.03.2012 г., е постъпила настоящата жалба, същата е изпратена по пощата на 16.03.2012 г., следователно е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е и основателна.

Нормата на чл. 228 от ЗМВР определя органите, компетентни да налагат дисциплинарни наказания на служителите в МВР. Жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение – главен технически сътрудник /домакин/ в група „Логистика” от Администрация при ГПУ – М., при РДГП - С., държавен служител категория „Е” I степен при Главна дирекция „Гранична полиция” - МВР. Заповедта е подписана от директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, по силата на правомощията му, дадени с разпоредбата на чл. 228, т. 3 от ЗМВР.

Извършеното от Д. К. дисциплинарно нарушение е квалифицирано от дисциплинарно – наказващия орган като такова по чл. 224, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, във вр. с чл. 226, ал. 1, т. 5 от ППЗМВР – пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност, за което се следва дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение”. Дисциплинарното наказание е наложено в двумесечния срок по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР от откриване на нарушението. Дисциплинарно – наказващият орган е узнал за него при получаване на справка рег. № 7437/10.02.2012 г. относно извършената проверка по докладна записка рег. № 3995/23.01.2012 г.

Съгласно чл. 238а от ППЗМВР, при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение, за което се налага дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение” не е задължително издаването на заповед за образуване на дисциплинарното производство. В такива случаи се счита, че производството е започнало с първото действие по установяване на нарушението. В настоящия случай е била издадена заповед рег. № 381/24.01.2012 г. за извършване на проверка в РДГП – С. за изясняване на получените данни с докладна записка рег. № 3995/23.01.2012 г.

Съгласно чл. 229, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Съгласно ал. 4 на чл. 237 от ППЗМВР, изслушването не е задължително, ако служителят извършил нарушението е дал писмени обяснения. В конкретния случай такива са дадени от Д. К., като е удостоверено приемането им от дисциплинарно наказващия орган на 21.02.2012 г. Дадените обяснения не са обсъдени в Заповед рег. № 827 от 22.02.2012 г.

С оспорената заповед е прието, че извършеното от К. дисциплинарно нарушение се изразява в това, че на 16.11.2011 г. е получил от сътрудник В. К. Т. – главен

технически сътрудник (домакин) в сектор „Логистика” на РДГП – С. 108 кг. гранулирана храна за служебни кучета от два вида (P. original и P. original 2-12), с цени, съответно 2,59 и 2,90 лв. на килограм. При попълване на квитанция обр. 13 със серия А-09 № 349555 служителът не е описал вида на гранулираната храна, а е отразил, че е получил „гранули за с/к” с цена 2,59 лева за килограм, с което е нарушил изискванията на чл. 27, ал. 3 от Инструкция рег. № I-125/02.07.2004 г. за отчет на активите в МВР. Така приетото не е в съответствие с установеното със справка рег. № 7437 от 10.02.2012 г., че посоченото представлява нарушение на чл. 56 от същата инструкция.

Съгласно чл. 27, ал. 3 от Инструкция рег. № I-125/02.07.2004 г., предаването и приемането на материални активи се извършва с действително установяване на номенклатурата, количеството и качествено им състояние. Определени имуществва, затворени в производствени опаковки (херметизирани, вакуумирани или други), се приемат като се проверява целостта на опаковката, а данните за наличността и състоянието се вземат от съпровождащите ги етикети, описи и друга документация. В процесния случай, К. е съставил талон от квитанция обр. 13 Серия А-09 № 349555 от 18.11.2011 г. за приети материални активи гранули за с/к 108 кг. при единична цена 2,59 лв. и общо стойност 279,72 лв. в съответствие с придружаващия стоката талон от квитанция обр. 13 Серия А-09 от 14.11.2011 г. със същото описание на активите – гранулирана храна за с/к 720 кг. с единична цена 2,59 лв. и обща стойност 1864,80 лв. С оглед така придружаващата стоката документация, то издаденият от жалбоподателя документ съответства на нея и с текста на чл. 27, ал. 3 от Инструкция рег. № I-125/02.07.2004 г. При тези доказателства не се установява твърдението на наказващия орган, че така заприходената стока е с различни цени от посочената в квитанцията, както и не става ясно по какъв начин, освен от придружаващите стоката документи МОЛ К. би могъл да установи цената на стоката. Установено е също така, че не са налице данни за злоупотреба с гранулираната храна.

С оглед на тези обстоятелства, настоящият състав на съда прави извод, че дисциплинарно наказващият орган не е приложил разпоредбата на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която при определяне вида и размера на дисциплинарни наказания административният орган е длъжен се вземе предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В заповедта въобще липсват мотиви относно определеното дисциплинарно наказание като вид и размер, не са събрани и обсъдени данни относно цялостното поведение на служителя. Налагане на дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" не е в хипотезите на чл. 227, ал. 1 от ЗМВР, при които дисциплинарното наказание е посочено от законодателя, поради което излагането на мотиви защо е наложено определеното от наказващия орган наказание като вид и размер е задължителен елемент от правните мотиви към заповедта. Неспазването на това задължение е нарушение на административнопроизводствените правила и основание за отмяна по чл. 146, т. 3 от АПК.

С оглед на гореизложеното съдът прави извод и че не се установява безспорно извършването на вмененото дисциплинарно нарушение от жалбоподателя и незаконосъобразно е ангажирана дисциплинарната му отговорност с обжалваната заповед. Следователно жалбата на Д. К. К. се явява основателна и заповед рег. № 827/22.02.2012 г., издадена от директора на Главна дирекция „Гранична полиция”,

следва да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, но предвид липсата на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18 –ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед рег. № 827/22.02.2012 г., издадена от директора на Главна дирекция „Гранична полиция”, с която на Д. К. К. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: